

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η «ΛΕΣΧΗ ΤΟΥ ΧΙΟΥΜΟΡ»

ΥΓΕΣ τις μέρες έγιναν στο Χόλλυγουντ τα εγκαίνια της περίφημης «Λέσχης του Χιούμορ», μέλη της οποίας είναι όλοι οι μεγάλοι «αστέρες» της φιλμοπολείας. Η πρώτη συνεδρίαση αυτής της πρωτότυπης Λέσχης μετεδόθη με το ραδιόφωνο σ' όλη την Αμερική και σημείωσε μία θριαμβευτική επιτυχία.

Η πρώτη «γύρσος» που έλαβε το λόγο σ' αυτή την ιστορική συνεδρίαση, για να «ΚΑΡΦΩΣΗ» τους γιατρούς, τους οποίους δεν μπόρεσε ποτέ της να χωνέψει, ήταν η Μαϊό Γουέστ.

—Ταξίδευα έφτά ώρες με το ξέπρεπς Νέα Υόρκη — Καλι φορνία, άρχισα να λήη ή «μοιραίως γύρσος, όπου άξαφνα ένοιώσα έναν παράδεινο πόνο. Οί γνωστοί μου λοιπόν, τρομαγμένοι άρχισαν να φωνάζουν :

—Ένας γιατρό, γιά τό Θεό! Ένα γιατρό!...

—Ένας υπάλληλος τότε ώρμησε σάν τρελλός κι' άρχισε να ζητά Ένα γιατρό σ' όλα τά-βαγόνια. «Υστερ' όμως από πέντε λεπτά της ώρας γύρισε λαμповόνατας από τη χαρά του και σκύβοντας μού ψιθύρισε στ' αλή :

—Σταθήκατε τυχερή, κυρία. Ο μόνος γιατρός πού ταξίδευε με τό ξέπρεπς, κατέθηκε στόν προηγούμενο σταθμό...

—Επειτα ήρθε ή σειρά τού σκηνοθέτου Κλάρενς Μπράουν, ο οποίος διηγήθηκε τά έξης :

—Μιά μέρα, στό στούντιο, έλεγα στους βοηθούς μου : «Γ' αυτό τό ρόλο της μέναιρας, μάς χρειάζεται μια κυντόχοντη γυναίκα, μέ απαισιό πρόσωπο, μέ αλৌθωρα μάτια, χειροδύναμη, γκρινιάρια, μέ κουρελιασμένα ρούχα και μέ ά-χνεινιστά μαλλιά...», όταν άξαφνα μέ πλησίασε δειλά Ένας κομπάρσος και μού είπε :

—Μίστερ Μπράουν, άν μού ύποσχεθήτε πώς δεν θα μέ φανέρωσετε, μπορώ να σας στείλω τη γυναίκα μου γι' αυτό τό ρόλο...

Η Γκλόρια Σβάνσον κατόπιν δεν δίστασε ν' αποκελύψη Ένα έπεισόδιο τού διαδυγίου της, άπό τόν μαρκήσιο γτε λά Φαλαίξ. Είχε έκοσθή λοιπόν ή άπόφασις, όταν ή Γκλόρια πήγε στό σπίτι της γιά νά πάρη μερικά πράγματα πού ήσαν δικά της. Μά, πρós μεγάλη της έκπληξη, οί ύπηρέτες της δεν τήν άφησαν νά περάση. «Έξω φρενών τότε ή Γκλόρια Σβάνσον έτρεξε στην ά-στυνομία :

—Μιά σύζυγος πού μόλις γύρισε, δεν μπορεί νά μη λοιπόν στό σπίτι τού άνδρός της ; φώναξε στόν άστυνόμο.

—Όχι, κυρία μου! της άπάντησε κ'ένος. Διότι... διότι... δεν μπορεί νά λάθη μέρος, άπρσκά-λειστη, σ' Ένα γλέντι!...

Ο Ρόμπερτ Μοντγκόμερυ βρέθηκε σέ δύσκολη θέση. Δεν είχε, όπως είπε, νά διηγηθή τίποτ' άλλο, παρά μερικές ερωτήσεις πού είχε κάνει στη Γκρέτα Γκάρμπο. Άκούστε, ακούστε :

ΡΟΜΠΕΡΤ :—Είνε αλήθεια ότι ύπογράφατε Ένα νέο συμβό-λαιο μέ τη «Μέτρο» γιά τρία χρόνια ;

ΓΚΡΕΤΑ :—Είνε αλήθεια.

ΡΟΜΠΕΡΤ :—Κι' είνε αλήθεια έπίσης ότι είπατε στό δικη-γόρο σας : «Μή έχασάτε, παρακαλώ, νά βάλετε στό συμβό-λαιο μια ρήτρα, έπί τη βάσει της οποίας νά μπορώ τούλάχιστον μια φορά τό μήνα νά έγκαταλείπω γιά πάντα τόν κινηματο-γράφο ;»

Η Γκρέτα Γκάρμπο όμως, συνέχισε ο Μοντγκόμερυ, αντί νά τού άπαντήση, ώρμησε σάν τρελλή ν' άρπάξη τό πιστόλι της!...

Ο πρίγκιψ Μινιθάν, πού έχει χωρίσει ως γνωστόν από την Πόλα Νέγκρι, διηγήθηκε Ένα χαριτωμένο ανέκδοτο από τη ζωή του. «Ο «διάδοχος» του στην καρδιά της φλογερής Πόλας, ο οποίος δεν τήν είχε παντρευτή ακόμη, τόν ρώτησε μια μέρα :

—Εσείς πού έχετε καλύτερ' από μένα την Πόλα Νέγκρι, πείτε μου ποιά είνε ή πιο αγαπημένη της συνήθεια ;

—Νά χωρίζη!... τού άπάντησε ο πρίγκιψ.

Η Γκάρι Κούπερ διηγήθηκε Ένα έπεισόδιο μεταξύ τού Λούις Στόν και της Μύρα Λούις, όταν αλή ήταν ακόμη Ένα άσημαν-το κι' άγνωστο «γκέρλ».

Ο Λούις Στόν, ο οποίος έχει μια άδυναμία γιά τά άμορφα «γκέρλς», κάθε φορά πού τήν έβλεπε, τήν προσκαλούσε στό

σπίτι του.

—Δέν θάρω ποτέ! τού είπε μια μέρα ή Μύρα Λούις.

—Μά, αγαπητή μου φίλη, της άπάντησε ο Λούις Στόν, αυτή ή πρόσκλησις μου δεν έχει τίποτε τό προσθητικό. Σας όρκι-ζομαι πώς επιθυμώ μόνο νά σας δείξω τις συλλογές τών αρχαι-ών νομισμάτων μου!

Κι' ή Μύρα Λούις :

—Αλήθεια ; Τότε σύμφωνοι! Θάρω... Μά αν δεν σας πει-ράζει, θα προτιμούσα, έξέρετε, αντί τών αρχαίων νομισμάτων, Ένα... τοέκι!...

Ο Μωρίς Σεβαλιέ, μέ τό άκατανίκητο χαμόγέλο του, διη-γήθηκε κατόπιν ότι Ένα βράδυ βρήκε κάτω από τό κρεβάτι του μια θουμάστριά του. Η τολημνή αυτή γυναίκα, ή οποία ήταν τρομερά άσχημη, τύλιξε τά χέρια της γύρω στό λαμό-του, φωνάζοντας :

—Μή μέ διώξετε! *Ηρθα μόνο και μόνο γιά νά σας δώ νά χαμογελάσετε!

Κι' ο Μωρίς της άπάντησε :

—Μά αυτό άκριβώς εινε τό λάθος σας. Γιά νά μέ δήτε νά χαμογελάσω, πρέπει νά φύγετε...

Κι' έπειδή, όπως έξέρετε, ο Μωρίς Σεβαλιέ ήρθε στόν κινη-ματογράφο από τό μιούζικ-χάιλ, μόλις τόν «ΜΠΙΖΑΡΑΝΕ» οί άλλοι «αστέρες», δεν δυσκολεύτηκε διόλου νά διηγηθή κι' Ένα δεύτερο ανέκδοτο από τη ζωή του.

—Καθώς έξέρετε, τούς είπε, τό μόνο άστυχημένο μου φίλμ, ήταν εκείνο πού «γύρισα» μέ τήν 'Υθόνη Βαλ-λέ, ή οποία τότε ήταν ακόμη γυναίκα μου. Πολ-λές φορές, στίς δοκιμές, ο σκηνοθέτης μού πα-ραπονιόταν ότι δεν φιλούσα φλογερά, μέ πάθος τη γυναίκα μου.

—«Εμπρός!... μού φώναζε μια μέρα, γιά νά μου δώση θάρρος. Φιληθήτε σάν νά μην είμαστε έμεις μπροστά... Πέστε ότι είσαστε μόνι οι σας...

«Η 'Υθόνη τότε βρήκε την εύκαιρία νά μέ «καρφώσει».

«—Ω, Έκανε, σέ μια τέτοια περίπτωσι πέστε τού καλύτερα ν' άρχισή νά διαβάξη τήν έφημε-ριδα!

—Φίλοι μου, δεν μπορώ νά καταλάβω, γιατί δ-λες ή «βεντέττες», από τη Νόρμα Σήρε ως τήν Ζαννέτ Γκαϊόνερ έμπιστευόταν τά μουσικά τούς στη Μάρλεν Ντήτριχ ; ρώτησε άξαφνα ή Τζίν Χαρόλντ.

Κι' ο Κλάιβ Μπρούκ της άπάντησε :

—Ω, ή έξηγησις εινε πολύ εύκολη! Ξεχνάτε ότι ή Μάρλεν Ντήτριχ φοράει... άνδρικά ; Αλή ή ύβιοτοπία της εινε σάν μια έγγυσις ότι μπο-ρεί νά κρατήση Ένα... μουσικό!

Μά τό πιο σκληρό «καρφώμα» σ' αυτή τη συ-νεδρίαση της «Λέσχης τού Χιούμορ» τό έκανε ο Φρανσώ Τόν, ο νέος άνδρας της Τζόαν Κράου-

φνερτ :

—Ξέρετε, είπε, ότι τό τελευταία «φίλμ» της Μαίρης Πίκφορντ σφυρίχτηκαν σ' όλες τις πόλεις της 'Αμερικής ; Είνε βέβαια λυ-πηρό, μά εινε αβήθεατο. Μία φορά μάλιστα πού ή Μαίρη Πίκφορντ παρακολούθησε μια τέτοια θορυβώδη προσβολή, γύ-ρισε έξωαλλά και φώναξε στούς θεατές :

—Ανάγωνοι! Κι' όμως άλλοτε μέ λατρεύατε σάν είδωλο!

Κι' οί θεαταί άπάντησαν :

—Αυτό εινε αλήθεια, μά έμεις δεν είμαστε ύπεύθυνοι γιά τις άμαρτίες τών πατέρων μας!

Τέλος ήρθε κι' ή σειρά τού Κλάρκ Γκέιμπλ. Ο «γόνος» όμως, αντί νά διηγηθή κάτι από τη ζωή του, προτίμησε νά «καρφώσει» τήν Κάθριν Χέρμυρν, τήν «νέα Γκρέτα Γκάρμπο».

—Μία μέρα, είπε ο Κλάρκ Γκέιμπλ, Ένας δημοσιογράφος ρώ-τησε τήν Κάθριν :

—Μά δεν είσαστε στην Νέα Υόρκη ;

—Ναι, τού άπάντησε εκείνη, μόλις γύρισα από εκεί κάτω. Και έξέρετε, θα «έσπατα» τό ρεκόρ της ταχύτητος μέ τό αερο-πλάνο μου, άν δεν συνέβαινε κάτι τό δυσάρεστο.

—Χώλασε τό μωτέρ ; ρώτησε ανήσυχος ο δημοσιογράφος.

—Όχι... τού άπάντησε μέ άπάθεια ή Κάθριν. Αναγκάσθηκα στή μέση τού δρόμου νά έναναγυρίσω στή Νέα Υόρκη, γιατί είχα έχασει τό... πομπόν της πούδρας μου.

Και μέ τό χαρακτηριστικό αυτό ανέκδοτο γιά τη φιλαρέ-σκεια της Κάθριν Χέρμυρν, τελείωσε ή πρώτη ιστορική συνε-δρίασις αυτής της τόσο πρωτότυπης Λέσχης τού Χόλλυγουντ

Ο Κλάιβ Μπρούκ